

"פי ביום הזה יכפר עליכם,
לטהר אתכם מכל חטאתיכם,
לפני ה' תטהרו.
שבת שבתון היא לכם, וְעִנִיתֶם
אֶת נַפְשֵׁיכֶם חֻקַּת עוֹלָם"
(ויקרא, ט"ז, ל"א)

יום הכיפורים

משה מתיר את נדרינו של הקב"ה וסולל דרך לסליחה ומחילה ללא עונש:

בשעה שעשו ישראל העגל עמד משה מפייס הא-לוהים שימחל להם.

אמר הא-לוהים: משה כבר נשבעתי: "זובח לאלהים יחרם" (שמות כב), ודבר שבועה שיצא מפי איני מחזירו.

אמר משה: ריבון העולם ולא נתת לי הפרה של נדרים... דין הוא שתתיר את נדרך כאשר צויתני להתיר לאחרים.

מיד נתעטף (משה) בטליתו וישב לו כזקן והקדוש ברוך הוא עומד כשואל על נדרו...

אמר (משה) לפניו: אתה מתחרט?

אמר לו (הקב"ה למשה) מתחרט אני על הרעה אשר דברתי לעשות לעמי.

באותה שעה אמר משה (לקב"ה) מותר לך מותר לך, אין כאן נדר ואין כאו שבועה. לפיכך נקרא שמו איש הא-לוהים, לומר שהתיר נדר לא-לוהים.

(על פי מדרש שמות רבה – כי תשא מ"ג)

מאורציו גוטליב 1878 – יום הכיפורים

יום-כפור		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	18:09	זמן תפילין / טלית	05:48-05:44
מנחה	15:15	שחרית א'	06:00
שחרית	07:30	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה	16:10	סוף זמן ק"ש	09:34-09:33
		מנחה א' (בחד"א)	13:15
		מנחה וערבית	18:15
		שקיעה	18:20-18:28
סיום הצום	19:03	ערבית	20:10

יום הכיפורים – יום fe ידאזכיר!?

אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים שבהן בנות ירושלם יוצאות בכלי לבן שאולין שלא לבייש את מי שאין לו... ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים, ומה היו אומרות? 'בחור שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך, אל תתן עיניך בנוי תן עיניך במשפחה' (משלי ל"א) 'שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל' ואומר 'תנו לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה' וכן הוא אומר (שיר ג) 'צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו'. 'ביום חתונתו' – זו מתן תורה, 'וביום שמחת לבו' – זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו אמן:

(משנה מסכת תענית פרק ד משנה ה)

משנה זו אנו נוהגים לצטט בימי הקיץ סביב ט"ו באב, אלא שיש לשים לב שיחד עם ט"ו באב מזכירה המשנה גם את יום הכיפורים כיום של שידוכים שכללו ריקודים ומחולות בכרמים. אין כמובן כל פגם או רבב בשידוכים. להיפך, זו מצווה גדולה וחשובה, אבל האם יום כיפור הוא הזמן המתאים לכך? האם הריקודים ומחולות לא ישתלבו טוב יותר בימי השמחה של חג הסוכות?

אין לנו, אומר רבי ישראל ליפשיץ (יתפארת ישראל), אלא להבין את קריאת בנות ירושלים ביום כיפור כמשל. הבחור, הוא הקב"ה המכונה בשיר השירים 'בחור כארזים':

'שא נא עיניך מה אתה בורר לך', רצונן לומר: 'איה אומה קדושה בעולם כאומה זו! אל תתן עיניך בנוי, דאף על גב שחטאו לפניך 'תתן עיניך במשפחה', בניך בני בחוניך הם! בני אברהם יצחק ויעקב! 'שקר החן' של שאר האומות, 'הבל יופי' שלהם, דאפי' כשעושיין מצוות, כוונתם רק להחניף לך... אבל אשתך החלשה הקטנה, שהיא 'יראת ה', היא תתהלל, שעומדות היום לפניך ככלה מקושטה, ואומרת פאביה... היא היא תתהלל, שגם כתמי חטאותיה הם היום לה לעדי ולתפארת, בעבור כי נתהפכו לזכיות.

קריאת היום הגדולה שלנו לבורא עולם היא קריאה לחיזוק ועיצוב מחודש של הקשר בינינו, ממש כמו בני זוג. אהבה אמיתית, כזו שכוללת את היכולת לוותר, לסלוח, לאפשר ולהתחדש.

לסיום הוא מסביר את מנהג קהילות האשכנזים לזמר יחד את הוידוי ('אשמנו, בגדנו'...):

ונראה לי דמהאי טעמא נמי מנהג ישראל לשיר את ה'אשמנו' ביום כיפור, והרי קינה מבעיא ליה! אמנם הוא לרמז שכולם נתהפכו לזכיות, וראוי לשורר עליהם כעל זכיות.

שבת שלום וגמר חתימה טובה!

"עגל"א

לפני כמה עשרות שנים הגענו לסעד – יצחק, דליה ושני ילדים קטנים.

את הורינו, את הסבא והסבתות, את הדודים ומשפחותיהם – כולם נשארו בחיפה, עיר מגורינו מזה שנים.

היתה זו תקופה של טרום מזגנים, טרום טלפונים ניידים, טרום טיטולים, טרום עובדים זרים (ועוד מספר "טרומים"). וכן היו בקיבוץ מספר מכוניות שהיו ברשות החברים שעבדו מחוץ לקיבוץ.

מדי ערב הייתי בודקת בלוח המודעות את רשימת הנוסעים ליום המחרת – אולי יתמזל מזלי ואמצא טרמפ לחיפה, לבקר את הוריי. אבי ז"ל היה מרותק לבית לאחר ארוע מוחי, ולאמי לא היתה אפשרות להתרחק מהבית.

ואז – ערב אחד נרשם מישהו ששמו היה מוזר (לי) מאד – חורכה, סימן ההיכר – "האיש עם הפטיש בחגורה" – והוא נוסע צפונה! שאלתי, חיפשתי ואיתרתי בחור חייכני, שמיד ענה לפנייתי בחיוב, וכך יצאנו לדרך, תרתי משמע...

מאז החל עבורי "עידן חדש": חורכה "חרש" את הארץ בנסיעות לרגל עבודתו בבנייה, ואז הצטרפתי מדי פעם לביקורי משפחה. לפעמים קבענו להיפגש בצומת מסוים באזור חיפה, בתחנת דלק קרובה, ולעיתים גם התאפשר לצרף אליי ילד, וגם אמי, שהתאלמנה, נהנתה מאדיבותו של חורכה, נשמתו עדן. תמיד נענה בחיך, מכל הלב, בנכונות ובדייקנות. מעולם לא "שכח" אותי בדרך, תמיד עמד בדיבורו. מעולם לא גרם לי הרגשת שהוא "עושה לי טובה". ועל כך הייתי – ואהיה תמיד – אסירת תודה לחורכה הנאמן והצנוע, החרוף וטוב - הלב, "מענטש"!

יהי ברוך זכרו הטוב לעולם ועד.

דליה דן

אזכרה וגילוי מצבה

במלאת שלושים לפטירתו של יעקב (חורכה) מוסנזון ז"ל

נעלה לקברו ביום שישי, אסרו חג סוכות, 13/10/17, בשעה 10:00 בבוקר.

לאחר מכן נתכנס במועדון לחבר ללימוד משניות - אילון מוסנזון

ולשיחה בנושא: "צמיחה מתוך קושי" – אורית אורי

החברים מוזמנים להשתתף

המשפחה

לדני לזר, אתך באבלך במות אמך

ז'נין לזר ז"ל

קיבוץ סעד

אלף בית

אַלְפִּי בְּחֵרוֹת

גְּמַלְנִי דְּאִיָּה

הַמֵּתִיקִי קִנִּי וְאִבּוֹא

זְכִּנִי חֶפֶץ

טוֹנִי יֵשַׁע

כָּלְלִנִּי לְטוֹף

מְרַקְנִי נִקְיוֹן

סִמְכִנִּי עֲמִידָה

פָּצְנִי צָפוֹר

קָרְבִּנִי רֶגֶשׁ

שִׁתְּפִנִּי תִקְוָה

אהרלה אדמנית

"אִכִּינוּ מֵאֲכָנוּ חֲמוּלָה עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּסְפִינוּ"

בשבועיים האחרונים זכו ילדינו בחוויית אמירת סליחות ייחודית.

נפלא היה לראות בכל ערב בשבע את בית הכנסת מלא בילדים שבאים לומר "סליחות בפיג'מה".

בהנחיית הרב ארי, בליווי כלי נגינה בשירה ובתקיעת שופרות, אמרו בכל ערב הילדים כמה פרקי סליחות.

יישר כח לוועדת חינוך, לרב ארי, למנגנים, להורים ובמיוחד לילדים - על אמירת סליחות מרגשת במשך שבועיים, בהתמדה.

בטוחנו שתפילות ילדינו המתוקים יפתחו שערי שמים. בתפילה שיתקבלו כל תפילותיהם ותפילותינו ברצון.

משפחת סמאל-פולק

צף חווית התפילה כאניין ספרדי בראש השנה תשע"ז

הרכב האוכלוסייה בסעד מגוון ומשתנה ומביא עמו רוחות של שינוי. נוסח התפילות עובר אף הוא שינויים עדינים על ידי ניגון חדש/ישן ובניחוח אישי שמביא עמו כל חזן. מזה שנים מתקיימות "סליחות" בנוסח עדות המזרח החל מא' אלול. בעבר ניסינו להתפלל יחד בנוסח סליחות משולב שלא צלח את מבחן המציאות.

תפילות ראש השנה ויום הכיפורים נצורים אצל רבים מאתנו והינם חלק מזהותנו הדתית. הפיוטים וניגונים שנחרטו על לוח ליבנו בילדות הולכים אתנו לאורך ימים ושנים. תפילת ערבית של יום הכיפורים זכורה לי במיוחד. אל בימת בית הכנסת (נוסח תימני-בלדי) בשכונת "שעריה" בפתח-תקווה עלה יהודי מבוגר ועיוור. הוא פתח את התפילה בפיוט "לך אלי" שכתב ר' אברהם אבן עזרא ונגע בנקודה של "ואני קרבת א-לוהים לי טוב". זהו פיוט ארוך מאוד וכמובן שהוא זימר אותו בעל פה:

לך אלי תשוקתי

בך חשקי ואהבתי

לך ליבי וכליותי

לך רוחי ונשמת

אני זוכר את קולו הולך ורועד, הולך ובוכה. אני זוכר את ה"בקשות ותחנונים וניצוצות הרבה בעומק" עיניו. אנחנו הילדים וכל המתפללים בבית הכנסת מתרגשים ומתחברים לאל הטוב הסולח לעמו ישראל ברחמים. באותם רגעים נזרעו בי זרעים ראשונים של אמונה ותפילה אמתית שחודרת שערי רקיע. "לך אלי" הוא עבורי מלך מלכי הפיוטים. מידי שנה מתחדשות בי תובנות אחרות במפגש אתו.

לרבים מאתנו שמור מקום מיוחד בלב לניגון ייחודי. מהו הניגון שלך? אולי "ונתנה תוקף"... אולי "אל נורא עלילה" אולי אחר...

בשנה שעברה התקיים לראשונה בסעד, מניין ספרדי ביום הכיפורים בעזרתם של שני חזנים צעירים משיבת שדרות. השנה הוחלט להמשיך את המסורת ואף להרחיבה לתפילות ראש השנה. אין בכך, חלילה, קריאת תיגר נגד המניין המרכזי. המניע הוא הרצון להתחבר לנקודה של 'אמת', נקודה של "ואני קרבת א-לוהים לי טוב" בתפילות המיוחדות של הימים הנוראים. התפילות התקיימו במקביל לזמני התפילה במניין המרכזי דבר שאפשר מפגש והשתתפות בשיעור שהתקיים בתום התפילה. זכינו השנה, לחיזוק מבורך מהאחים של אריאל סאסי שתיבלו בניגון והמתיקו דבר תורה. חופני קרא את ההפטרה בניגון תימני והאווירה נעמה לי מאוד.

יישר כוח למארגנים - כולם מוזמנים לתפילות יום הכיפורים!

בתפילה שיתקבלו תפילותינו ברצון –

אסף סוקרי

אמתי בפעם האחרונה צעית משהו בפסיל משהו? ... - מהנצפה ב"חסד אמתי"

זה הזמן לעדכן את הציבור ולספר שוב על ארגון "חסד אמתי", ובמיוחד לאור הצטרפותן של משפחות נוספות לקיבוץ.

"חסד אמתי" הוא ארגון צדקה שהוקם לפני כעשר שנים על שם אמתי יקותיאל הי"ד, בן הקיבוץ שנרצח בפיגוע ירי בירושלים. הארגון תומך בכ-15 משפחות נזקקות מהאזור, ובימי חמישי בלילה, פעם בשלושה שבועות, מחלקים להן החניכים חבילות מזון. שבת הרא"ה לקח על עצמו את האחריות העצומה הזאת! כל הכבוד!!
אנו זקוקים לעזרתכם ויש מספר דרכים שתוכלו לעזור לנו!

- * בכלבו - ישנו ארון פלסטיק אפור משמאל לדלת הפנימית, בו שמים מצרכי מזון "יבשים" ובסיסיים.
- * ביצים - אנו קונים ביום החלוקה, אך מי שרוצה לתרום יש בשבוע של החלוקה "רשימת ביצים" על הארון.
- * קופות צדקה בבתים - פעמיים בשנה אנו אוספים אותן. מי שאין לו ורוצה - מוזמן ליצור איתנו קשר.

השבוע ביום ג', 3/10, י"ג בתשרי - ייאספו קופות הצדקה בשעות אחר הצהריים.

כמו כן, ישנה אפשרות לתרום סכום כסף קבוע כרצונכם בכל פעם שיש חלוקה (פעם בשלושה שבועות). המעוניינים מוזמנים ליצור איתנו קשר.

ביום חמישי בלילה, פעם בשלושה שבועות אנו זקוקים לנהג שיסיע את החניכים לחלוקה. נשמח אם המעוניינים להתנדב להסיע אחת לכמה חודשים יפנו אל לחן אפרים (0524474786) והיא תוסיף אותם לרשימה. (קפה ועוגיות עלינו!)

זו ההזדמנות להודות לכל התורמים ממרצם ומזמנם; לעובדי הכלבו על העזרה והסבלנות הרבה בכל מה שנחוץ, לנהגים על הנכונות לעזור בשמחה בשעות לא שעות, לכם שסובלים את המטרד הסביבתי הנ"ל, וכמובן לכל התורמים מכספם - בזכותכם ל-13 משפחות נוספות יש מה לאכול.

תודה רבה!

לשאלות והערות ניתן לפנות אלינו ונעזור בשמחה:

יהל אהרון - 054-2708250

אריאל שילר - 058-5332452

לחן אפרים - 052-4474786

נגה לנדסמן - 052-3646688

חסידי
מלכות

neife צויריט לפט'ירתה fe רחל קרול ז"ל

בחשיבה מוקדמת לקראת האזכרה עמד לנגד עינינו חיבור והעמקת הקשר עם כל צאצאי משפחת קרול. ואכן הגיע שבט מכובד המונה כמאה נפשות ויותר... מגיל חודש ימים עד 66 שנים.

פתחנו בטיול טרקטורים בשדות הקבוץ בהובלת בני ורענן וכבר שם הרגשנו חיבור ויצירת קשר מיוחד בין בני המשפחה הרבים שהגיעו לאזכרה.

המשכנו לבית העלמין ומשם לבריכה שלנו לרחצה קלה ולארוחת ערב נעימה וטעימה המתובלת בשיחות נעימות ומרגשות שחיברו בין בני המשפחה הרבים שהגיעו.

להלן דברים שאמרתי בבית העלמין :

אמא יקרה!

בחרתי השנה להקדיש את דברי למורה המיוחדת שהיית, למחנכת הראשונה בה"א הידיעה בקבוץ סעד. העמדת דורות רבים של תלמידים נבונים וחכמים, הממשיכים את דרכך עד עצם היום הזה.

בשנה זו שאנו מציינים שלושה עשורים ללכתך מאתנו, הרגשתי צורך לספר על סבתא רחל המורה. לספר לכל השבט שלנו ההולך וגדל ומסתעף ושולח פארותיו ברחבי הארץ.

משפחה רחבה שהתקבצה כאן היום ברוב עם, לזכור ביחד ולהכיר טוב יותר את אמא שלנו, סבתא לילדינו וסבתא רבתא לנכדינו.

אמא מורה למדנית ומשכילה, צמאה כל העת להרחיב דעת ולהנחיל את תורתך לבני הקבוץ הראשונים, מלווה אותי הן בעבודתי כמורה והן בחיי משפחתי.

ברוריה מכמן (גולדשמיט), אחת מתלמידותייך הראשונות כותבת עלייך: "רחל הייתה בשבילינו הרבה יותר ממורה. אני זוכרת בע"פ את קטעי הדקלום מההצגות הרבות שחיברה לנו, אפילו לחנוכת הדיר, אירוע שנערכו אליו לא פחות מאשר לחגיגות היובל... הערצנו אותה ורכשנו אליה כבוד מיוחד. אולי בשל האצילות שהיא שידרה, או החינוך המיוחד שלה, או הצמה הארוכה והשחורה...או כל אלו יחדיו."

ומוסיף עמוס ברט תלמיד נוסף שלך: "כמה אהבה הייתה בך, כמה צניעות, כמה פשטות וכן שהגיעו לידי שלמות של ממש...השארת בנו חלק ממך, חלק שיוסיף ויאיר לנו את הדרך בהמשך חיינו..."

חגית רפל (ברט) כותבת לאמא בסיומה של שנה :

רציתי לומר לך וללחוש לך "תודה"

תודה על הכל אשר לי נתת

על ימים ולילות של אין סוף עבודה

על אשר לי הקשבת ועל מה ששמעת

ורציתי ללחוץ את ידך ולבקש

שאמשיך לקנות מפיך עוד תורה

לבקש שנשוב והרבה ניפגש

בשיעור, בשיחה, כידידה ומורה.

ואוסיף משלי, בעבודתי כמורה מן המניין, שימשת לי מודל לחיקוי והזדהות, למסירות יוצאת דופן לתלמידייך, לרגישות וראיית האדם לעומק. מלווה אותי תחושה גדולה של חסר וגעגוע עמוק. רצון עז ללמוד ממך עוד ועוד. לקבל תשובות לשאלות רבות מתחום החינוך, ההוראה וחיי המשפחה. חלק מהתשובות יכולתי למצוא בקלסרים ובמחברות הכל כך מסודרות שהשארתי לנו.

אמא! אני מביטה סביבי ורואה בהתרגשות רבה את השבט הרחב שהתקבץ יחדיו לזכור אותך ולהעמיק את ההיכרות המשפחתית שלנו, ורוצה להגיד לך בקול רם ובוטח: **עוד נמשכת השרשרת שלך ושל אבא!**

חולייה ועוד חוליה של גילויי מסירות ואהבה רבה למשפחה, לעם, למדינה, לחברה הישראלית, לעבודת האדמה, להתיישבות ולכוחות הביטחון. נתינה וחסד בגלוי ובסתר. ודור חדש של מחנכים משקיעים במסירות ובהובלה ראויה להערכה. אסיים בקטע שאמא רקמה לתמונה שהייתה תלויה בבית שלנו:

"אין לך עשב ועשב"

שאין לו מזל ברקיע

שמכה אותו

ואומר לו

גדל!"

(בראשית רבה)

יהי זכרך ברוך!

מיכל אחיטוב

ערב סיכום שנה

ערב סיכום שנת תשע"ז - יתקיים ביום שני, י"ט בתשרי, 9.10

בשעה 20:45, בחדר האוכל הימני.

(הערב מתאים לגילאי יסודי ומעלה)

1. תרבות

מציינה צל: "אנייה ואשפט"

שבסופו, קורבן הגניבה נאלץ להכות על חטאים שבין אדם לחברו...

הארוע התרחש בקיץ תשכ"א, 1961. בסעד כבר היתה לנו בריכת שחיה "חצי אולימפית" שנבנתה ע"י החברים בעצמם. כלומר, לא כל החברים השתתפו בפועל בהקמתה – החברות, וגם רוב החברים, תרמו כל אחד ואחת עשרה ימי חופשה (מתוך 12 הימים השנתיים שלהם) כדי שהמשק יוכל לממן את המבצע. אבל, מלתחות טרם היו לה, לבריכתנו. הפתרון נמצא ע"י השימוש במקלחת הציבורית, המבנה שמשמש כיום את משרדי הגד"ש, המטע ועוד. חשוב לציין כבר עכשיו, לצורך הבנת ההמשך, שהיו במשק שתי מקלחות ציבוריות, השניה היתה במבנה שמשמש היום את חברת הנוער – הסמוך ל"בית תיכון", שנבנתה כדי להקל על דרי האזור הדרומי, בהעדר מקלחות בבתי המגורים.

החברים והחברות, בדרכם לבריכה, עברו דרך המקלחת, החליפו בגדיהם/ ותלו את שעוניהם/ ליד הבגדים – ורצו לטבול במים הקרירים כחום הקיץ. אך תופעה מוזרה אירעה: בכל יום "נעלם" אחד השעונים... באו אליי החברה (רק ממקלחת הגברים נעלמו שעונים) בפנים חמוצות והצהירו שאמנם השעון שלי "הולך" (כך כינו אז את פעולת מד השעות) – אבל הפעם הוא "הלך" רחוק ממני...

מה לעשות? מי עלול להחליט לקבץ לעצמו אוסף שעונים? חידה היא ומוטל עלי לפתרה. היות ואני לא הייתי בין השחיינים הקבועים, ערכתי משאל בין המתמידים לטבול: האם ראיתם מישהו זר או בלתי מוכר בין המתרחצים? קיבלתי תשובה דומה ממספר אנשים: אכן, מגיע בכל יום אדם במכונית! (סימן קריאה זה נועד להביע פליאה, הרי אדם המגיע במכונית – בוודאי אמיד הוא ואינו טורח לאסוף שעונים...). אזרתי אומץ וניגשתי למחרת לאותו ברנש ושאלתי את מה שצריך לשאול. מספר לי הבחור, שהוא עובד במשרד מבקר המדינה כנהג, בתפקיד זה הוא מביא את החוקרים למשרדי המועצה האזורית "עזתה" (שמה הקודם של "שדות נגב"). ראש המועצה, אברהמי היקר שלנו (ז"ל), הרשה לו לרחוץ בבריכה בשעות שהוא ממתיין לחוקרים באפס מעש (האומנם?...). החשד נפל עליו, אבל מי יודע איך מתקדמים מכאן? התייעצתי עם קצין החקירות של משטרת אופקים. הוא השיב לי שאי אפשר לעשות מאומה באין הוכחות. הקצין, המוכר לקוראים מן הסיפור על "המשפחה הגנבה", לא הציע לי דרך פעולה.

קיוויתי, שאולי יסתפק אספן השעונים במה שצבר עד כה, ויתן לי ולנו מנוחה. אתם בוודאי משערים, שתוחלתי נכזבה – ואתם צודקים...מה יהיה? אולי אם אין הוכחות, נגרום לכך שיימצאו הוכחות? אבל איך? על משכבי בלילות הרהרתי וניסיתי להיזכר בסיפורי הבלשים שקראתי בילדותי – אולי משם אוכל לשאוב רעיונות. ואכן כך קרה. הרעיון שעלה במוחי היה בעצם פשוט (כמו כל רעיון טוב, שלאחר שמישהו טרח ומצאו – נראה פתאום כל כך פשוט...).

אתם זוכרים שלפני חמש דקות וחצי קראתם על המקלחת השניה? עכשיו הגיע תורה למלא תפקיד בסיפורנו. גייסתי לעזרתי את חיים אפשטיין (ז"ל). סגרנו את המקלחת הקרובה לבריכה בשלט גדול: "סגור לרגל תיקון דחוף". הלכתי למסגריה וביקשתי מרמי סימקין, שיחרוט בחרט ברזל על אחורי שעוני את שמי המלא, וביקשתי מעובדי האזור לא להגיע למקלחת הקרובה אליהם בשעה הקרובה. ביקשתי מחיים שיתלה את שעוני המחורט ליד בגד כלשהו במקלחת – וילך להסתתר בקרבת מקום. סיכמתי אתו שמייד, שמיד אחרי שבחורנו ייכנס למקלחת ויצא ממנה, ירוץ הוא פנימה ויבדוק אם השעון נמצא. אם השעון איננו, יאותת לי בתנועות ידיו, כשאני ממתיין בצומת ליד חדר האוכל. התכנית פעלה כמצופה. חיים מאותת לי, אני עוצר את הנהג ואומר לו רק ארבע מילים: "תן לי את השעון!"... הלה מוציא מ"תא הכפפות" את שעוני ומגיש לי אותו, בעודו ממלמל – התכוונתי

להחזיר אותו... אמנם הכרתי את המימרה שהקדוש ברוך הוא מצרף כוונה למעשה, אבל סברתי שזה לא חל על מקרים כאלה... הפעם הגעתי לאופקים עם ההוכחה בידיי. הקצין לקח ממני את שעוני היקר (לי...) ואני נותרתי בלעדיו לחצי שנה, עד גמר המשפט – כי הוא היה המוצג היחיד שבידי התביעה.

המשפט -

שופט בית המשפט בבאר שבע היה באותה עת מר אליהו נאווי, אישיות מפורסמת בזכות המדור ששידר ברדיו בשם "סיפורי ערב" או משהו דומה. לימים, לאחר סיימו לשבת על כס המשפט, נבחר לראשות עיריית באר שבע. חיים נקרא ראשונה להעיד, מאחר שהוא היה זה שגילה את דבר הגניבה. כשסיים את עדותו וטרם נקראתי אני, הספיק חיים לספר לי על ה"תקרית" שקרתה בינו לבין השופט. בימינו, לפני תחילת העדות, מקריא השופט או מזכיר בית הדין בפני העד את העונשים הצפויים למי שמעיד עדות שקר. אבל בימים ההם, עדיין נשאר הנוהג מימי המנדט הבריטי – שהעד נשבע, בהנחת ידו על ספר התנ"ך, לומר רק את האמת ואת כל האמת. מה קרה לקראת עדותו של חיים? כבוד השופט מבקש ממנו להישבע. חיים יודע, שהשופטים יודעים, שאנשים דתיים אינם נשבעים – ומזכיר את זה לשופט. אך כבודו אינו מקבל את דבריו וזורק לו הערה: אתה יכול להישבע, אתם עם הכיפות הסרוגות לא דתיים ממש!... מילא אם הערה כזאת יוצא מפי חרדי – אין להתרגש, זה חלק מ"אהבת החינם" שהחריבה את ביתנו. אבל ששופט וידוען (סלבריטי, בלשון העם) יתבטא כך, זה מעיד על בורות או רשעות או גם וגם... חיים לא נכנע והצהיר במקום שבועה.

בליבי כבר תכננתי איך אהדוף את דרישת השופט, אבל זה נחסך ממני. חיים הצליח ללמדו לקח. לא נזקקתי להישבע. המשפט הסתיים בשליחת הנהג לשלושה חודשי מאסר, ובהחזרת שעוני אלי..

לסיום:

כעבור שלושת הירחים, מספרים לי טובלי הברכה שחברנו ממשרד מבקר המדינה חזר לבקר אצלנו. לא היססתי ושלחתי מכתב למשרד המבקר – האיך ייתכן שאדם המורשע בפלילים ממשיך לעבוד במשרד זה, האמון על טוהר המידות של עובדי הציבור?

לא עבר זמן רב (בימים הפרימיטיביים ההם, הדואר עבד מהר, לא כמו בעידן הטכנולוגי שלנו...) – וקיבלתי מכתב נזיפה, בחתימת ד"ר נבנצאל, מבקר המדינה. כנראה, שעובדי לשכתו העבירו לו את מכתבי והוא נתפנה לענות באופן אישי.

כותב לי הד"ר בהאי לישנא: ראשית, במשרדנו יש אגף טכני שעובדיו אינם עוסקים בביקורת. אותו נהג שייך לאגף זה. שנית, וזה חשוב יותר, באיזו זכות מוסרית מותר לנו להעניש אדם פעם נוספת אחרי שנשא את ענשו ולקפח את פרנסתו?

בושתי ונכלמתי עקב פזיזותי בשליחת מכתב הביקורת. עניתי לו כך:

**אני מודה לך על תשובתך שלימדתני פרק חשוב בהלכות שבין אדם לחברו.
ראה נא את פנייתי כמבוטלת.**

בתודה ובהערכה,

חנן אולן

ליף הוועלדא רבה

יום שלישי, אור לכ"א תשרי (10.10)

בתכנית:

19:00 - לימוד הורים וילדים בבית הכנסת.

20:00 - תפילת ערבית בבית הכנסת.

20:15 - שיעורו של הרב עמית קולא.

21:15 - מופע "עידן חדש" - מופע מרגש בו עידן גיימס מספר את סיפורו האישי והמעצים על התמודדות עם משבר ועל היציאה ממנו. סיפור על אמונה, השגחה ותובנות. המופע מלווה בשירים וסיפורים, בהשתתפות הנגנים: אסף סוברי, גאי גולן, צור גולן, רועי גולן ואיתן אוקון. והזמרים: רעות יונג, שלמה מלר ומאיר פדווה.

השיעור והמופע יתקיימו בחדר האוכל הימני.

1. דת

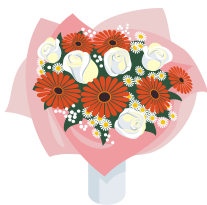
עצה חשובה למפרקי עמל הפרדאליה לקראת סוכות

מומלץ מאד לכל מי שמתכנן לפרק גג "פל-רוף" מעל לתקרת הפרגולה על מנת לבנות סוכה - להחליף את האטמים של הברגים המחברים את תקרת הפלסטיק - בכדי למנוע נזילת מי הגשמים. המעוניינים באטמים חדשים מתבקשים לשים פתק ולציין את כמות האטמים הדרושה. את הפתק יש לשים בת.ד. של "בניין" (324) ולהוסיף פרטים מלאים + מס' נייד

- עד ליום הראשון של חוה"מ סוכות, ט"ז בתשרי, 18/10.

אתכם בכל מזג אוויר..

משה'ה אינזברג

לשרה רבלין מילא טוב להולדת הנינה
נכדה לאסר'ה ז"ל ורותי תהדל"א רבלין
בת אנצמה ולאופר רבלין
איחולים למחלות ולאופר

הודעות חשובות מצוות הנוי לקראת סוכות

הכנות לחג ופירוק הסוכה:

1. לצערנו, גם השנה, לא נוכל לחלק כפות תמרים בגלל המזיק (חדקונית הדקל האדומה) שנכנס אלינו לגן לפני מספר שנים והוא עדיין כאן! כפי הנראה, ולדאבונו הרב, הוא גם לא יעזוב בקרוב. אנחנו מנסים לתת 'פייט' חזרה ע"י ריסוסים כל שלושה חודשים (וגם זה לא תמיד עוזר). הסיבה שלא מומלץ לבצע גיזום היא כי החיפושית נמשכת לריח שהדקל מפריש לאחר הגיזום וברגע שהיא נכנסת לדקל היא יכולה להטיל עד כ 500 ביצים, מה שאומר שמחר מאוד הן יכולות לחסל עץ ולעבור הלאה בשמחה לעץ הבא. לכן, **אין לבצע גיזום של כפות בשום דקל בקיבוץ באופן עצמאי**. שיתוף הפעולה הוא הכרחי בכדי שנוכל להתמודד בהצלחה ולא נעזור למזיק להתרבות בשטח הגן שלנו.
2. הנכם מתבקשים לא לתקוע יתדות/בזנטים בדשא מאחר ויש סיכוי גבוה שתפגעו בצנרת המים של הנוי הנמצאת עד 25 ס"מ באדמה.
3. לאחר פירוק הסוכה נא לא להשאיר חבלים, ברזלים ועוד על הדשא, מכיוון שהמכסחת יכולה להינזק משמעותית.

שתילות: למי שמסתובב קצת בגן העצום שלנו, בטח יצא לראות שישנם אזורים שעדיין זקוקים לרענון ולשתילות חדשות. אזורים אלו לא זכו לטיפול עדיין בעקבות הקיץ היוצא דופן בטמפרטורות הגבוהות שלו. באזורים שכבר שתלנו בתחילת הקיץ מרבית הצמחים לא שרדו. נשתדל להדביק את הפער בסתיו הקרוב למרות מחסור בכוח אדם ופרויקטים נוספים ברחבי הקיבוץ של בנייה, שדרוג תשתיות ושבילים.

חומר למחשבה: מידי יום אנחנו הולכים בשבילים, כמעט תמיד באותה הדרך, כל אחד לעיסוקיו. שגרת החיים והיעד שאליו אנחנו מכוונים להגיע לפעמים גורמים לנו לשכוח להרים את הראש ולהסתכל סביב ולראות איפה אנחנו חיים. אני יודע שיש עוד הרבה מה לעשות בכדי להפוך את הגן שלנו ליפה יותר, אבל עדיין, תרימו את הראש ותסתכלו על הירוק שמסביב, על הפריחות, הדשאים. תשתדלו ללכת מידי פעם בשביל אחר ולא בדרך הרגילה שלכם. והכי חשוב זה לא לקחת כמובן מאליו את מה שקורה סביבכם ובשבילכם. ולא רק מהנעשה בנוי.

תודות: בהזדמנות זאת אני רוצה להודות לכל מנהלי הענפים על שיתוף פעולה ועזרה מכל הלב, כל הזמן: לחיים ואיתן מהגד"ש, יואל עברון, מוישליה, בניה, אתי קימלמן, אליסף, אודי שהם, אבי ואילן מהמוסד, צוות המסגרייה, בני מהמיכון, איציק לייכטר ונחום לנדאו. זה לא מובן מאליו שאתם שם כשצריך.

בתודה ובברכת גמר חתימה טובה וצום קל -

איציק בשם מצוות הנוי

אחתי ואיהודה רפפורט מלף טוב להולדת הנוי

נכד לילאורה אלפרן בן לניצן ואמתן קמחי

איחולים לנחת ולאושר

מנהל הקהילה

קולות השופר אם רק נשתפר...

זכיתי בראש השנה לתקוע בשופר לשני חברים שהיו מרותקים לביתם מסיבות בריאותיות. זכות זו נפלה בחלקי הודות לרגישותם וערנותם של חברים אחרים, שהבחינו בהיעדרותם מבית הכנסת, ניגשו לבקרים, הבינו את הצורך ופנו אלי. אלו בדיוק המקרים שבהם שום ועדה ובעל תפקיד לא יכולים להועיל, מלבד הרגישות והערנות האישית של כל אחד ואחד מאנשי הקהילה. יישר כח לחברים שהסבו את תשומת ליבי וזיכו אותי, ולוואי וכל השנה נהיה בבחינת "כל ישראל ערבין זה לזה".

אשרינו שזו קהילתנו

בערב ראש השנה קיבלנו פנייה דחופה לסיוע בסל מוצרים למשפחה נזקקת במועצה. מכיוון שהבנתי ש"חסד אמיתי" כבר ביצעו את החלוקה לראש השנה, הוצאתי קריאה לציבור בקהילנט וההיענות הייתה מהירה וגדולה. אשרינו שזו קהילתנו ומי ייתן ונהיה תמיד בצד הנותן.

הבהרה בנושא YES

לאחר שהושלם מבצע ההתחברות ל-yes ולשמחתי אני שומע מחברים שאיכות השידור עלתה פלאים, חשוב לי להדגיש שגם נושא השירות עבר שינוי. חברת yes מחויבת למתן שירות לכל לקוח ולכן אם יש בעיה כל שהיא צריך להתקשר ל-2080*, לתת את מספר הזהות שלכם לקבל הדרכה טלפונית או להזמין טכנאי. אפרים גולן, שלאורך שנים נתן שירות בבתי החברים, מפסיק את השירות לאור העובדה שהחברה עושה זאת ללא תשלום כחלק ממחויבותה. תודה לאפרים על כל השנים בהם תמך בחברים רבים בנושא האנטנה המרכזית. עוד כדאי לדעת, שניתן לחסום ערוצים שאינכם מעוניינים בהם על ידי קבלת קוד מהחברה דרך השירות של 2080*.

תזכורת

לפני שבועיים הכרזנו על **תחרות קריאת שם לבית גיל הזהב שלנו** (שם זמני לבית שקמה). ייעודו המדויק של המקום כיום, הוא: מרכז תעסוקה ופנאי לבני הגיל השלישי והרביעי. השם אמור לבטא את היעוד ולהביא לבית רעננות והתחדשות. שמות ניתן להעביר בכתב לתיבת מנהל הקהילה או במייל למשרד מנהל הקהילה עד איסרו חג סוכות. הגיעו הצעות ראשונות וחשוב לנו לקבל עוד הצעות ולהתברך מ"חכמת ההמונים".

משולחנה של הנהלת האגודה

בישיבתה האחרונה של הנהלת האגודה עסקנו במספר נושאים:

- א. הוצג דו"ח ביצוע תקציב האגודה חצי שנתי, ולשמחתנו המצב טוב. יישר כח לכל מנהלי הענפים והוועדות שאחראים באופן ישיר למצב זה. בע"ה, אחרי החגים נציג את עיקרי הדו"ח באסיפת מתיישבי האגודה.
- ב. אושרה תכנית השקעות של האגודה הקהילתית ל-2017. חברי אגודה שמעוניינים לקבל את התכנית שאושרה מוזמנים לקבלה במשרד הנהלת הקהילה אצל יהל.
- ג. הוצגה חשיבה נוספת שנעשתה בנושא השמירה וחלוקת מימון הוצאות הביטחון. הוחלט להיצמד להחלטות הקיימות. חשוב לציין שכל העת אנחנו בוחנים את נחיצות שמירת היום ובודקים חלופות יצירתיות בנושא. סוכם לחדד את נהלי השמירה והדרישות מהשומרים על מנת שתהיה אפקטיבית ומועילה.

ד. הוצגה בעיה של אירועי ערב במהלך עונת הרחצה בבריכה, אשר מהווים מטרד-רעש לדיירים מסביב לבריכה. סוכם שצוות מתוך הנהלת האגודה יכין הצעה מעשית לקראת עונת הרחצה הבאה.

חשוב לדעת

בעקבות האירוע הקשה בהר אדר, ושאלות חברים, חשוב לנו להבהיר. הנוהל בקיבוץ הוא שכל כניסת עובדים פלסטינאים לעבודה הינה רק דרך קבלנים שהקיבוץ מכיר ולאחר בדיקה של אישורי השהייה שלהם בטרם התחלת עבודתם.

בעקבות הארוע הידקנו יחד עם מג"ב את בידוק כלל העובדים בקיבוץ, המתבצע מעת לעת. חובת כל תושב המכניס קבלן באופן פרטי, לתאם זאת מראש עם אריאל סאסי ולאפשר בדיקת היתרי שהייה מראש.

בין יום כיפור להושענא רבה

בקשה מעומק הלב, סליחה ומחילה ממי שחלילה נפגע מדברים שאמרתי או מעשים שעשיתי. מטבעה של עשייה ציבורית שפעמים הפרטים שבתוך הכלל נפגעים, מבלי שאתה מודע לכך, ולכן אני מבקש מעל דפי העלון סליחה ומחילה.

גמר חתימה טובה וחג שמח

לנו ולכל בית ישראל

נחמ

על ערב לילאור לנשיא

ביום א' בערב התכנסנו לערב לימוד בענייני דיומא. בערב זה ישבנו חבורות חבורות של נשים ולמדנו. שרנו בליווי נגינת הגיטרות של ליאור לבבי (לנדאו) וחנה אדמנית ולקינוח- גם רקדנו.

הערב אורגן ע"י צוות נשים, ביוזמתה של קרן רועי, שהתנדבו ועמלו לארגן את המקום עם מטעמים ביתיים. יצאנו באווירה טובה עם טעם של עוד. נראה לנו שזאת עוד דרך טובה להכיר זו את זו.

עלה הרצון לארגן מפגשים מידי חודש בחודשו ומחכות לעוד מתנדבות שירצו לארגן ביחד ערבי תרבות. המעוניינות להתארגן לארגן ערב כלשהוא, באחד החודשים, מוזמנות ליצור קשר עם דקלה הימן.

תודה למארגנות, למנגנות ולמלמדות.

מתוקה לייכטר